

HISZEKEGY

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek Teremtőjében. És Jézus Krisztusban, az ő egyszülött Fiában, a mi Urunkban; aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától; szenvedett Poncius Pilátus alatt; megfeszítették, meghalt és eltemették. Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a halottak közül; fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atyaisten jobbán; onnan jön el ítélni élőket és holtakat. Hiszek Szentlélekben. Hiszem a katolikus Anyaszentegyházat; a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát, a test feltámadását és az örök életet. Ámen.

FOHÁSZ PAPI ÉS SZERZETESI HIVATÁSOKÉRT

Isten Fia, Téged az Atya minden idők minden emberéhez küldött a Föld minden részére! Téged kérünk Mária által, a Te Édesanyád és a mi Édesanyánk által: ne engedd, hogy Egyházad hiányt szenvedjen hivatásokban, különösen ne hiányozzanak azok, akik egészen a Te Országodért szentelik magukat. Jézus, Te vagy az ember egyetlen Megváltója! Testvéreinkért imádkozunk hozzád, akik igent mondtak Neked a papságra, a megszentelt életre, vagy a misszióra szóló hívásodra. Add, hogy életük napról napra megújuljon, és élő Evangéliummá váljanak. Irgalmas és szent Urunk, küldj szüntelenül új munkásokat Országod aratásába! Segítsd azokat, akiket arra hívsz, hogy napjainkban kövessenek Téged! Engedd, hogy akik arcodat szemlélik, örömmel válaszoljanak a csodálatos küldetésre, amelyet rájuk bízál, néped és valamennyi ember javára. Istenünk, aki az Atyával és a Szentlélekkel élsz és uralkodol, most és mindörökké. Ámen.

HIRDETÉSEK

- ☞ Mai szentmisénket Redling György kérésére a Magyarországon elhunyt testvére, Bartiné Redling Mária lelkiüdvéért ajánljuk fel.
- ☞ Hálás köszönet a múlt vasárnapi nagylelkű adományokért. Perselypénz \$560, hozzájárulás Rev. Tuori magyarországi útjához \$120. Erre a célra további adakozásaikat ma a mise után Bartakovich Jutkánál vagy jövő héten a perselypénz gyűjtésekor tehetik meg. Isten fizesse meg!
- ☞ Az Ottawai Magyar Kórus rendezésében ebéddel egybekötött vidám éneklésre kerül sor december 20-án a szentmisét követően. A kórus adventi és karácsonyi énekeket ad majd elő több nyelven, amihez majd a közönség is csatlakozhat. Ebéd felnőtteknek \$10, gyermekeknek \$5 (12 alatt). A rendelést Novák Juditnál vagy Polgár Juditnál lehet leadni.
- ☞ Templomunk angol hívei december 12-én karácsonyi vacsorát rendeznek ahová a magyar híveket is szeretettel várják. Jegyeket a titkarnőnél, Bonnie McLaughlinnél (613.725.2242) december 8-ig lehet megvásárolni. Ára \$22.
- ☞ Az ottawai CHIN rádió magyar nyelvű adása minden vasárnap reggel 7 órától hallható az FM 97.9 hullámhosszon.
- ☞ Szentmisénk után mindenkit szeretettel várunk kávéra, süteményre a templomunk alatti teremben.

További hirdetéseket Feszty Katalinnak a 613.435.7347 számon vagy emailben (ottawaikatolikuskozosseg@hotmail.com) lehet elküldeni.

Az Ottawai Magyar Katolikus Közösség Értesítője

2009. december 6. – ADVENT 2. VASÁRNAPJA – 1011. szám

Lelkipásztor: Rev. ANDROVICH TAMÁS (Tel: 514-387-9503)

St. Elizabeth Church 1303 Leaside, Ottawa

VASÁRNAPI MISEREND

December 13	December 20	December 27	Január 3
12:30	12:30	12:30	12:30

A KÉTNYELVŰ SZENTMISE rendjét a Hozsanna 14. oldalától lehet követni.

A SZENTMISE ÉNEKRENDJE

Bevonulásra:	9	Ébredj, ember, mély álmodból,
Felajánlásra:	11	Ó fényességes szép hajnal,
Áldozásra:	126	Ó áldott szent Istenem
Befejezésre:	306	Magyar Himnusz
Kivonulásra:	286	Édes anyja, Nagyasszonya

Zsoltár

Hatalmas dolgot művelt az Úr velünk, azért
szívükből ujjongunk.

ALLELUJA

Készítsétek elő az Úr útját! Egyengessétek
ösvényét,
és minden ember meglátja az Üdvözítőt,
akit elküld az Isten.

A szentmise olvasmányai

Bár5, 1-9;
Fil1, 4-6, 8-11;
Lk3, 1-6

„Készítsétek az Úr útját, egyengessétek ösvényeit.”

Az Ottawai Magyar Katolikus Közösség weboldala

<http://ottawaimagyardatolikus.yolasite.com> vagy www.omkk.tk

Hívom a családokat – Bíró László püspök levele

Kedves családok és házaspárok, kedves családokat szerető szerzetes- és paptestestvérek, kedves mindnyájan, akik a család és az élet mellett álltok!

Nyelvi mesterkedés az élet ellen

Korunkban az erkölcsi kötelességek alól való kibújásnak, az igazság tagadásának gyakran alkalmazott módja a fogalmak újraértelmezése, sőt elszakítása eredeti jelentésüktől. A nyelvi mesterkedés célja az emberek elbizonytalanítása, áltudományos és babonás nézetek elterjesztése. Legyen beszédünk világos igen és világos nem: igen az életre és az élet kultúrájára, nem a rosszra és a halál kultúrájára.

Minden nyelv, így a magyar nyelv is fejlődik, változik, alakul. Új szavak kerülnek a szótárba, új fogalmak megnevezésére használunk már meglévő szavakat, ezek új jelentéssel gazdagodnak. A szavaknak több jelentése is lehet, az egyes szakterületeken mást és mást jelölnek ugyanazzal a szóval. A „tolerancia” szó alapjelentése például türelmesség, de a közéletben a mások véleménye iránti türelmet, az egészségügyben a szervezet ellenállóképességét, a műszaki életben pedig az adott mértéktől megengedhető eltérést jelenti. Napjainkban azonban a „tolerancia hiányát” vetik azok szemére, akik romboló jelenségekkel, például a család intézményét aláásó intézkedésekkel szemben védekeznek, védik családot, azokat az értékeket, amelyeket a család a társadalomnak nyújt.

De mit is tekintünk családnak? A „család” szóval klasszikus értelemben a házaspárt és gyermekeit jelölték, azt a kis közösséget, amelyben egy férfi és egy nő tartós kapcsolatra, kölcsönös szeretetre és az élet továbbadására kötelezték el magukat. A jogszabályok azonban anélkül, hogy a családot meghatároznák, rendelkeznek a családról, és ezzel azt sugallják, hogy felnőttek és gyerekek mindenféle csoportosulása azonos értéket képvisel a társadalomban. Hasonló a helyzet a „házasság” szóval is: akik házasságnak nevezik két ember alkalmi társulását, amelyben az élet továbbadásáról szó sincs, és sokszor nem is lehet, azt akarják elérni, hogy az ilyen kevésbé értékes kapcsolatok részesüljenek ugyanolyan védelemben és támogatásban, mint az életet forraszó tartós szeretetközösségek. Korunkban az emberek gyakran bocsátkoznak szerelmi kapcsolatokba szilárd kötelék nélkül, nem is gondolva a kapcsolat tartósságára és kizárólagosságára. Eleinte „viszonyról” beszélnek, majd, ha a kapcsolat már bizonyos ideje tart, „partner”-nek nevezik egymást, mintha egy kereskedelmi szerződés részesei lennének. Vannak, akik „barátnőjükkel”, illetve „barátjukkal” élnek együtt, összemosva ezzel a barátság és a házasság fogalmát. A barátok ugyanis egymásnak a legjobbat akarják, a házasságban azonban a felek egymásnak ajándékozzák magukat. A kölcsönös legjobbat akarás még nem kölcsönös és teljes önátadás. A barátság, legyen az bármilyen finom és gazdag, nem ér fel a házassággal, mert a tökéletes önátadásban a másik a felajánlást – fizikailag, pszichikailag és lelkiileg – teljesen elfogadja. Tökéletes elfogadásra csak az képes, aki jelentősen „más”, mint a felajánló maga; ez pedig azt jelenti, hogy a teljes odaadás nemi különbözőséget és szexuális beteljesedést követel.

Hogyan viszonyuljunk azokhoz, akiknek a családot bomlasztó tevékenységével nem azonosulhatunk? Hogyan tudtok saját családotoknak és a társadalomnak segíteni, hogy felismerjék: házasságotok több, mint társas kapcsolat, szorosabb kötelék, mint a partnerség, értékesebb, mint a barátság?

Vannak, akik „diszkriminációról” beszélnek, ha megkülönböztetjük a férfit a nőtől, a gyermeket a felnőttől. Ez esetben is a szó eredeti jelentésétől eltérve akarják

bizonyítani, hogy a családhoz nem kell két különmű ember, a családtagok jogai és kötelességei mindenben azonosak. Könnyű belátni, hogy ez a törekvés a társadalmat összekötő kapcsolatokat bomlasztja, család- és emberellenes. A „diszkrimináció” szó eredeti jelentése hátrányos megkülönböztetés, nem nevezhető tehát diszkriminációnak az, ha a különbözőeket nem kezeljük úgy, mintha azonosak lennének.

Korunk nagy vívmánya, hogy világszerte hirdetjük és valljuk: minden ember egyenlő méltósággal bír. Ez azt jelenti, hogy minden ember egyformán értékes, senkit nem szabad úgy kezelni, mintha értékesebb, vagy kevésbé értékes volna, mint a többiek. De az veszélyes támadás az emberi méltóság ellen, ha az embereket nem személyeknek, hanem mindenben egyforma egyedeknek tekintik. Azzal, hogy az emberek egyenlőségét törvényerőre emeljük, a közjót és a közösségben élő emberek akadálytalan fejlődését, az ehhez szükséges eszközök értelmes megválasztását szolgáljuk. A közjónak sokféle személyre van szüksége, akik különböző feladatokat töltenek be, ezért különböző jogaik és kötelességeik vannak. A különböző (nemű, korú, vallású, nemzetiségű, stb.) személyek együttműködése szolgálja a közjót, uniformizálásuk nem. Az egyes személyek méltóságuk vagy alapvető emberi jogaik tekintetében nem különböznek, épp ellenkezőleg: a közjő szolgálata fokozza a szolgáló személy emberi méltóságát és megerősíti alapvető jogait.

Mennyiben segíti családokat mindennapi életét az, hogy kinek-kinek megvannak korához, neméhez, állapotához mért különböző „jogai és kötelességei”?

Gyakran találkozunk a „szabadság” szóval való visszaéléssel. Azt, aki házasságban, családban él, nem mondják szabadnak, mert nem teheti azt és akkor, amit és amikor akar. A szabadság korlátozásaként emlegetik a társadalmi viselkedési, illendősegre vonatkozó szabályokat, úgy vélik, hogy aki szabad, az kapcsolatait tetszése szerint, „szabadon” alakítja. A szabadság nem azt jelenti, hogy megteszem, amit csak akarok, hanem azt, hogy fölfedezem: a lehetőségek közül melyik a leghelyesebb, azaz erkölcsileg felelős döntéseket hozok. „Az ember azonban csak szabadon fordulhat a jó felé. A szabadságot kortársaink nagyra értékelik és lázasan keresik; méltán. De gyakran visszaélnék vele: úgy tekintik, mint kötetlenséget, hogy mindent megtehessenek, ami élvezetet okoz, még a rosszat is. Az igazi szabadság azonban az istenképiség nagy jele az emberben. Isten ugyanis az embert a saját döntésére akarta bízni.” Csak az igazság alapján lehet igazán szabadnak lenni, az igazi szabadság közelebb visz az igazi boldogsághoz.

Aki úgy véli, a szabadság csak kényszertől való mentesség, valószínűleg arra törekszik, hogy másokkal olyan kapcsolatokat tartson fenn, amilyenek neki tetszenek, s nem olyanokat, amilyeneket bárki, akár az Egyház vagy az állam elvár. Senki se akadályozhassa az élet továbbadását tudatosan kizáró nemi kapcsolatokat, kiskorúakkal való kapcsolatokat, fesztelen, esetleg, csoportos kapcsolatokat. Szerinte a „hagyományos” családfelfogás sérti az ő szabadságát. Az így vélekedők azt állítják, hogy a házasság és a család intézménye emberi, vallási, filozófiai vagy politikai konstrukció, tehát emberi eszközökkel felszámolandó. Valójában az emberi természet lényegéhez tartozik, és minden társadalmi rendszerben megtalálta a maga sajátos formáját. Ahol pedig semmi támogatást nem kap, sőt támadásoknak van kitéve, az egyén is, a társadalom is elveszíti egyensúlyát. „Így minden ország támasza, talpköve / A tiszta erkölcs, mely ha megvész: / Róma ledűl, s rabigába görbed. (Berzsenyi: A magyarokhoz)